

30.12.56, יום א'

..בוקר ישיבת הממשלה. המברק על השיחה עם דלס לא נתקבל - ולכן הצעתי

לממשלה לדון על עניינים שוטפים, לאחר שהתירתי בחברי אה"ע ומט"מ שבהיסמכותם

מהצבעה על מס הכנסה התרו החוק של אחריות קולקטיבית וקרי היסוד, ואם זה

יהזור - עלול הדבר להביא לידי טירוף הקוגליציה.

- אה"צ הקליטו בסלידות ברכה למגזרים המאוחדת בארה"ב, ואה"כ ישיבת

הסכה המורחב על מבנה הצבא בהתאם להקציב החדש (יש סטינוגרפיה). לאחר הסמכותי

על הקיצוצים אברהם שאני עומד בפני מלחמה קשה בין - מר הבטחון ובין ראש הממשלה.

משה כאל מי ינצח? אברהם! העם היהודי.

חוך כרי הישיבה הביאו לי כפרק מאבן על שיתחם עם דלס והודעה כי

לוסון רוצה לראות אותי.

בטכונה וחמשים בא אצלי לוסון והביא לי אגרת ממסדר החוץ שלו על חובתנו

לשמור על הסכם שביחת הנשק עם מצרים, ועל פי סעיף 12 אנו יכולים לדרוש

סינויים וחוקנים. ברור שלמניה זו גרם המרסילד תרוצה לפאזא יסוד חוקי להחזרת

המצרים לעזה.

עניתי ללוסון מדוע אין חתכם קיים, סיפרתי לו על השיחה של דלס עם

גולדה ואבן והסברתי לו שחי הטענות העיקריות של דלס לפה ההסתענו בכוח, ואין

אנו סבורים שנחקקים במביכה עוינת ואין אנו חושבים לרכוש אהדת הערבים או

השלמתה. ברהי לו גם ענין זה והמצרים - והמילטון יעביר אצ דברי דלס, ויתכן

הם יגיעו אליו לפני שגיסחו עם המרסילד.

גליתי קצח שרופפו של המרסילד.